

- да се постанови решение по същество и да се отхвърли жалбата като неоснователна,
- да се осъди жалбоподателят в главното производство да заплати съдебните разноски по обжалването, както и съдебните разноски по дело T-196/02 пред Първоинстанционния съд.

Правни основания и основни доводи

Първоинстанционният съд допуснал грешка, като приел, че не можела да се приложи възможността да се приеме решение въз основа на наличната информация, за да се установи действителният получател на държавната помощ. Установяването на действителния получател било редовно част от решенията на Комисията, с които се разпорежда възстановяване на неправомерни държавни помощи. Именно това установяване било необходимо, за да се осигури ефективно възстановяване на неправомерни държавни помощи. Следователно изключването на държавни помощи въз основа на наличната информация не било в съответствие с член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999.

На второ място Първоинстанционният съд неправилно приел, че Решението на Комисията се основавало само на хипотеза, което не отговаряло на изискванията за решение, прието въз основа на наличната информация. От една страна, при решение, прието въз основа на наличната информация, не се изисквала никаква абсолютна сигурност. От друга страна, решението на Комисията се основавало на предоставената от синдика на SKL-M информация за разходите за създаване на ноу-хау. Комисията следователно разполагала с достатъчно основания, които ѝ позволили да заключи, че прехвърлянето на ноу-хау на MTU представлявало изгодно условие за това предприятие.

Преюдициално запитване, отправено от Korkein hallinto-oikeus (Финландия) на 23 ноември 2007 г. — А

(Дело C-523/07)

(2008/C 22/63)

Език на производството: фински

Препращаща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus.

Страни в главното производство

Ищец: А

Преюдициални въпроси

1. а) Приложим ли е Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000⁽¹⁾ (Регламент Брюксел IIa) по отношение на изпълнението на решение в неговата цялост като постановеното в дадения случай, което разпорежда незабавното поемане на грижа и настаняване на дете извън семейството му в приемно семейство, когато това решение е във формата на едноединствено решение, прието в рамките на свързаните със закрила на детето публичноправни норми?
б) или пък предвид член 1, параграф 2, буква г) от него, регламентът се прилага само спрямо частта от решението относно настаняването извън семейството в приемно такава?
2. Как следва да се тълкува в общностното право понятието „обичайно местопребиваване“ в член 8, параграф 1 във връзка с член 13, параграф 1 от регламента, по-специално, когато постоянният адрес на детето се намира в една държава-членка, но то пребивава в друга държава-членка и води неуседнал живот в нея?
3. а) Ако се приеме, че детето няма обичайно местопребиваване в тази друга държава-членка, при какви условия може въпреки това да се постанови неотложна охранителна мярка (мярка за поемане на грижа) в тази държава-членка въз основа на член 20, параграф 1 от регламента?
б) Са ли охранителните мерки по член 20, параграф 1 от регламента само такива мерки, които могат да се приложат по националното право, и са ли разпоредбите на националното право относно тези мерки задължителни при прилагането на този член?
в) Трябва ли делото да се препрати служебно на съд на компетентната държава-членка след постановяването на охранителната мярка?
4. Когато съд на държава-членка не е компетентен, трябва ли искът да се отхвърли като недопустим или пък делото трябва да се препрати на съд на друга държава-членка?

⁽¹⁾ ОВ L 338, стр. 1. (Специално издание на български език глава 19, том 06, стр. 183).